

Μακαριώτατε καί Αγιώτατε Αρχιεπίσκοπε Νέας Ιουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί περιπόθητε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Χρυσόστομε, τήν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Τιμᾶται σήμερον ὑφ' Ὑμῶν τό πρόσωπον καί τό ἔργον ἑνός ἐκλεκτοῦ μέλους τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ὁμογενείας, ἑνός γνησίου καί ἐνθουσιώδους λειτουργοῦ τῆς παιδείας, ἀφιερωμένου ψυχῇ τε καί σώματι εἰς τήν «ἀγίαν ἀποστολήν» του. Σάρξ ἐκ τῆς σαρκός τῆς ἐνταῦθα Ρωμισύνης, ἐβίωσεν ὅλας τὰς περιπετείας τῆς κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας καί τήν συρρίκνωσιν τοῦ μαθητικοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλά δέν ἐπτοήθη. Ἐμεινεν ἐπί τῶν ἐπάλλξεων, καθηγητής, ἀπό τό ἔτος 1989 καί Διευθυντής ἀπό τό 1994, τοῦ ἱστορικοῦ Ζωγραφείου Λυκείου τῆς Πόλεως, συνέβαλε μεγάλως εἰς τήν διάσωσιν τοῦ παραδοσιακοῦ χαρακτήρος τοῦ σχολείου καί τῆς ποιότητος τῶν σπουδῶν. Ἐξωστρεφής, πολύ δραστήριος, μέ καλλιτεχνικήν φλέβα καί ποικίλα πολιτιστικά ἐνδιαφέροντα, ἐκινητοποιεῖ τούς μαθητάς, ἐνέπνεεν εἰς αὐτούς τήν ἀγάπην διά τό σχολεῖον καί τὰ γράμματα, τούς ἐβοήθει νά ἀνακαλύπτουν τήν κλίσιν καί τὰ χαρίσματα τῶν καί νά τὰ καλλιεργοῦν, νά ἐνδιαφέρονται διά τὰς παραδόσεις καί τόν πνευματικόν πολιτισμόν μας. Ἐγνώριζε νά ἐνισχύη τήν αὐτοπεποιθήσιν τῶν νέων, διά νά προχωρήσουν δημιουργικῶς εἰς τήν ζωήν. Δι' ὅλα αὐτά, ἐκέρδισε τήν ἀγάπην τῶν μαθητῶν του, περί τῆς ὁποίας ἔχει λεχθῆ ὅτι, μετά τήν ἀγάπην πρὸς τούς γονεῖς, εἶναι ἡ βαθυτέρα καί διαρκεστέρα.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ἀπένειμεν εἰς τόν κύριον Ἰωάννην Δεμιρτζόγλου τό ὄφρικόριον τοῦ Μεγάλου Ρεφερενδαρίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τιμήσασα ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τήν χορείαν ὅλων τῶν διδασκάλων τοῦ Γένους, οἱ ὅποιοι ἐξεδαπανήθησαν ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς παιδείας καί τῆς ἐκπαιδεύσεως, «ποτέ ἀπό τό χρέος μή κινοῦντες», φορεῖς καί συνεχισταί τῆς μεγάλης παραδόσεως παιδείας τῆς Ὁμογενείας ἐν καιροῖς δυστήνοισι, μέ αὐτοθυσίαν καί στοργήν διά τούς μαθητάς, προετοιμάζοντες τούς νέους ὄχι ἀπλῶς διά νά ἐπιτυγχάνουν εἰς τήν ζωήν τῶν ὅτι ἐπιθυμοῦν, ἀλλά διά νά ἐπιθυμοῦν τό δέον, τό πρέπον εἰς τόν ἐλεύθερον ἄνθρωπον, ἐκφρασταί τῆς παιδείας ὡς «περιαγωγῆς τῆς ψυχῆς» πρὸς τό «ἀγαθόν». Ἡ παιδεία, ὡς ἐξανθρωπισμός καί μόρφωσις τοῦ ἀνθρώπου, μέ ὀρίζοντα τήν ἐν Χριστῷ μεταμόρφωσιν καί τόν αἰώνιον προορισμόν του, ὑπῆρξε διαχρονικῶς μέγιστον μέλημα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία τήν ἐθεώρει ζωτικῆς σημασίας διά τήν διάσωσιν τῆς ταυτότητός μας, διά τήν διασφάλισιν τῆς πνευματικῆς καί πολιτισμικῆς συνοχῆς καί συνεχείας τοῦ Γένους.

Εἰς μίαν ἐποχήν, κατὰ τήν ὁποίαν ὁ ἰλιγγιώδης ρυθμός τῶν ἀλλαγῶν βαθύνει τό χάσμα μεταξύ τῶν γενεῶν εἰς θέματα νοστοροπίας καί προσδοκιῶν, ἀξιῶν καί προσανατολισμοῦ τῆς ζωῆς, δεδομένου ὅτι διά τήν νέαν γενεάν τό διαδίκτυον λειτουργεῖ ὡς κυρία πηγῆ ἀξιῶν, ζητοῦνται διδάσκαλοι οἱ ὅποιοι ἔχουν τήν ἰκανότητα νά συγκινήσουν τούς νέους καί νά τούς ἐμπνεύσουν μέ τό

παράδειγμά των, μέ τήν ύπευθυνότητα καί τήν προσφοράν των εἰς τόν ἄνθρωπον καί τήν κοινωνίαν. Ἰσχύει, ἐξόχως σήμερον, τό σοφώτατον: «Μόνον ἡ ἰδέα πού 'γίνεται σάρκα' μπορεῖ νά ἐπιδράσει στόν ἄνθρωπο. Ἡ ἰδέα πού παραμένει λόγος, μπορεῖ νά ἀλλάξει μόνον λόγια».

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, ἐκφράζοντες τήν χαράν τῆς ἡμῶν Μετριότητος, Μακαριώτατε καί προσφιλέστατε ἀδελφέ, διά τήν ὠραίαν πρωτοβουλίαν ἀπονομῆς τοῦ καθ' Ἑμᾶς Χρυσοῦ Παρασήμου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς τόν Ἐντιμολογιώτατον κ. Ἰωάννην Δεμιφτζόγλου, καί εὐχόμενοι Ἑμῖν ὑγείαν καί πᾶσαν ἄνωθεν εὐλογίαν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ χριστωνύμου πληρώματος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Κύπρου, κατασπαζόμεθα Ἑμᾶς ἀδελφοποθήτως ἐν Κυρίῳ καί διατελοῦμεν μετά τιμῆς ἐξαιρέτου καί βαθείας ἀγάπης.

Βκα' Ιουλίου γ'
Τῆς Ἑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός
Κωνσταντίνος Βασιλείου